

Επικαιρότητα εν συντομία...

Επικαιρότητα εν συντομία...

Το Αγγλικό Εφετείο προέβη πρόσφατα σε μια ιδιαίτερος στενή ερμηνεία του Άρθρου 3(3) του Κανονισμού Ρώμη Ι για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές. Η διάταξη αυτή διαλαμβάνει ότι όταν όλα τα σχετικά με την υπόθεση στοιχεία εντοπίζονται σε μια μόνο χώρα, τότε οι κανόνες αναγκαστικού δικαίου της χώρας εκείνης υπερέχουν των αντίστοιχων του δικαίου της επιλογής των μερών. Σύμφωνα με το Εφετείο, η συγκεκριμένη υπεροχή η οποία αποτελεί εξαίρεση στην αρχή του σεβασμού της αυτονομίας των μερών πρέπει να αναγνωρίζεται μόνο στις περιπτώσεις όπου όχι μόνο ελλείπει οποιοδήποτε στοιχείο το οποίο συνδέει την επίδικη σύμβαση με μια άλλη χώρα αλλά απουσιάζει επίσης οποιοδήποτε διεθνές στοιχείο στην φύση της όλης συναλλαγής και σχετικής αγοράς. Κατ' επέκταση, στις σχετικές δύο υποθέσεις, το Εφετείο δεν αναγνώρισε την εφαρμογή του αναγκαστικού δικαίου της Ιταλίας και Πορτογαλλίας αντίστοιχα σε διαφορές που αφορούσαν συμβάσεις ανταλλαγής επιτοκίου (interest swap agreements) αποδεχόμενο έτσι ως εφαρμοστέο το επιλεγέν από τα μέρη δίκαιο καθότι η συμβαλλόμενη τράπεζα σύναπτε τέτοιου είδους συμφωνίες σε διάφορα νομίσματα και σε διάφορες χώρες του κόσμου και η σχετική αγορά γενικότερα έχει διεθνή χαρακτηριστικά (Banco Santander Totta SA v Companhia de Carris de Ferro De Lisboa SA [2016] EWCA Civ 1267 και Dexia Crediop SPA v Comune di Prato [2017] EWCA Civ 428). Δεν υπάρχει σχετική απόφαση του ΔΕΕ επί της συγκεκριμένης διάταξης του Κανονισμού, ωστόσο η προσέγγιση του Αγγλικού Εφετείου φαίνεται να συνάδει με τον κανόνα που θέλει τις εξαιρέσεις στους κανόνες να ερμηνεύονται στενώς ώστε οι δεύτεροι να μην καταργούνται (έμμεσα) από τις πρώτες.

X.M.

Η ΟΛΑΠ 1/2017 ασχολήθηκε με το ζήτημα της νομιμότητας της διαδικαστικής χρήσης μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου υπαλλήλων μιας επιχείρησης, οι οποίοι χρησιμοποιούσαν υπολογιστές που τους είχαν δοθεί από την επιχείρηση προς άσκηση ανταγωνιστικών, βλαπτικών για την επιχείρηση δραστηριοτήτων. Η Ολομέλεια του Ακυρωτικού έκρινε αρχικά ότι η προστατευτική εμβέλεια της διάταξης του άρθρου 19 § 1 Σ, που κατοχυρώνει το απόρρητο των επικοινωνιών, καλύπτει μόνο την επικοινωνία τη στιγμή που τελείται και δεν εκτείνεται και στο μετά την ολοκλήρωση της επικοινωνίας διάστημα (το οποίο μπορεί να εμπίπτει στην προστατευτική εμβέλεια των 9 και 9Α Σ). Στην ίδια απόφαση κρίθηκε ότι ήταν νόμιμη η χρήση των παραπάνω μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου από τον εργοδότη, κατόπιν ανάσυρσής τους από τους σκληρούς δίσκους των υπολογιστών που είχε παραχωρήσει στους εν λόγω υπαλλήλους, προκειμένου να αποδειχθεί η παραβίαση των υποχρεώσεων πίστης των τελευταίων.

E.P.

Δεν παραβιάζει την ελευθερία της έκφρασης (άρθρο 10 ΕΣΔΑ) απόφαση δικαστηρίου η οποία απαγορεύει την δημοσίευση της φωτογραφίας ενός άντρα ο οποίος κατηγορείται για φόνο. Το γερμανικό δικαστήριο είχε αποφασίσει ότι μόνο οι δημοσιογράφοι οι οποίοι δεσμεύονται να μην φωτογραφήσουν το πρόσωπο του κατηγορούμενου δικαιούνται να τραβούν φωτογραφίες κατά τη διάρκεια της ακρόασης. Αιτιολογία του ήταν η προστασία της προσωπικότητας του κατηγορουμένου, ο οποίος ρητά δήλωσε ότι δεν ήθελε να φωτογραφηθεί. Το ΕΔΔΑ θεωρεί ότι αυτό το σκεπτικό ακολουθεί την αρχή της αναλογικότητας, καθώς αφενός ο περιορισμός στην άσκηση της δημοσιογραφικής εργασίας δεν ήταν και τόσο σημαντικός, ενώ αφετέρου το τεκμήριο αθωότητας έπρεπε να προστατευτεί.

P.J.

Banco Santander Totta SA v Companhia de Carris de Ferro De Lisboa SA [2016] EWCA Civ 1267 και Dexia Crediop SPA v Comune di Prato [2017] EWCA Civ 428

ΟΛΑΠ 1/2017

ΕΔΔΑ, Axel Springer SE et RTL Television GmbH c. Allemagne (requête no 51405/12).

Νέα και ανακοινώσεις

**ΕΔΔΑ,
D.M.D. v. Ρουμα-
νίας
(Αίτηση αρ.
23022/13)**

Η υπόθεση D.M.D. v. Ρουμανίας (Αίτηση αρ. 23022/13) αφορούσε διαδικασίες εναντίον πατέρα για ενδοοικογενειακή βία εναντίον του γιού του. Το ΕΔΔΑ αποφάσισε ότι η εθνική νομοθεσία και οι διαδικασίες που ακολουθήθηκαν δεν προστάτευαν την αξιοπρέπεια του παιδιού και παραβιάστηκε ο άρθρο 3 και 6(1) της ΕΣΔΑ. Συγκεκριμένα η διάρκεια της ανάκρισης καθώς και της δικαστικής διαδικασίας (8 χρόνια και 4 μήνες) ήταν υπερβολική υπό τις περιστάσεις. Μάλιστα το γεγονός αυτό λήφθηκε υπόψιν ως ελαφρυντικό για τον πατέρα και του επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης με αναστολή. Επίσης, σύμφωνα το λεκτικό της απόφασης του εθνικού δικαστηρίου, μεμονωμένες ή ασυνήθεις πράξεις βίας μπορούν να δικαιολογηθούν εντός της οικογένειας όταν οι γονείς προσπαθούν απλώς να τιμωρήσουν τα παιδιά τους, κάτι που είναι ασυμβίβαστο τόσο με το εθνικό δίκαιο όσο και με την Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Οποιαδήποτε μορφή αιτιολόγησης κακομεταχείρισης παιδιού υποβιβάζει την προστασία της αξιοπρέπειας του και δεν είναι επιτρεπτή.

M.P.

**ΔΕΕ, C-295/16,
Europamur Ali-
mentación SA κατά
Dirección General
de Comercio y Pro-
tección del Consu-
midor de la Comu-
nidad Autónoma
de la Región de
Murcia, 19/10/2017**

Στις 19 Οκτωβρίου 2017 το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) εξέδωσε μια πολύ ενδιαφέρουσα απόφαση αναφορικά με το πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2005/29/ΕΚ για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές. Ειδικότερα στο πλαίσιο της εν λόγω υπόθεσης το ΔΕΕ κλήθηκε, σε πρώτο στάδιο, να εξετάσει κατά πόσο η Οδηγία αυτή μπορούσε να εφαρμοστεί αναφορικά με αθέμιτη εμπορική πρακτική μεταξύ επαγγελματιών και κατά συνέπεια κατά πόσο είχε το ίδιο αρμοδιότητα να την ερμηνεύσει υπό τις περιστάσεις. Το ΔΕΕ υιοθετώντας τις προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα ανέφερε ότι παρόλο που η εν λόγω Οδηγία έχει εφαρμογή μόνο στις πρακτικές που θίγουν άμεσα τα οικονομικά συμφέροντα καταναλωτών και, ως εκ τούτου, δεν έχει εφαρμογή σε εμπορικές συναλλαγές μεταξύ επαγγελματιών, εξ αυτού δεν μπορεί να συναχθεί ότι το ίδιο δεν είναι αρμόδιο να απαντήσει στα προδικαστικά ερωτήματα του εθνικού δικαστηρίου. Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο ανέφερε ότι έχει επανειλημμένως δεχθεί ότι είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί αιτήσεων προδικαστικών αποφάσεων σε περιπτώσεις στις οποίες ενώ τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης δεν εμπιπτουν στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης, οι σχετικές διατάξεις του δικαίου αυτού εφαρμόζονται δυνάμει εθνικής νομοθεσίας, η οποία εναρμονίστηκε προς τις λύσεις που έχει προκρίνει το δίκαιο αυτό. Σύμφωνα με το ΔΕΕ σε μια τέτοια κατάσταση, υπάρχει ένα βέβαιο συμφέρον της Ένωσης να δίδεται ομοιόμορφη ερμηνεία στις διατάξεις του δικαίου της προκειμένου να αποφεύγονται στο μέλλον αποκλίνουσες ερμηνείες.

Θ.Π.Μ.

•••••